

s krmo in orodjem vred. Škode je 2000 gld. Pogorelka je bila zavarovana za 650 gld. — Dne 7. t. m. ob treh zjutraj pričelo je goreti pri županu Jož. Lahu v Klancu v kamniškem okraji, je vpelilo temu vsa poslopja, istotako sosedinji Katarini Pogačar, sosedu Janezu Koširju pa skedenj. Lahu je poginilo v ognju tudi osem prašičev in ena krava. Škode ima Lah do 2600 gld. zavarovan je bil za 1000 gld. Pogačar ima škode 4000 gld. zavarovana je bila za 1250 gld. Košir ima škode 200 gld., zavarovan je bil za 150 gld. Lah in njegova žena sta se tudi pri gašenju in rešitvi več ali manj poškodovala. — V obeh nevedenih slučajih se sumi, da je bilo nalašč zažgano.

— **Nesreča.** 63letni vdovec Jožef Tešina je 3 t. m. v nekem gozdu pri Stražišči pri Kranji kuril, a se pri tej priliki tako ožgal, da je vsled tega še isti dan umrl.

Družba goljufov.

Že deset let je velika družba goljufov tirala sleparije po Angliji, Holandiji in Nemčiji. V svoje mreže je pa največ vabila Galičane, ker je njen vodja po imenu Šapira doma iz Galicije in je zatorej dobro poznal lahko-mišljenost svojih rojakov. Najbrž so pa agenti te družbe zahajali tudi v Galicijo samo in tam poizvedovali po ljudeh, katere bi bilo moč oslepariti. Goljufov samih pa niso v Galiciji izvrševali.

Nepričakovano je ta ali oni kmet ali obrtnik v Galiciji dobil pismo iz Londona, kjer je bil menda glavni sedež sleparjev, pismo, v katerem se mu je ponudilo, da mu preskrbe po 20, oziroma 37 $\frac{1}{2}$ odstotka cene dobro ponarejenih ruskih ali pa avstrijskih bankovcev. V pismu se je dotičnik pozval, da odpiše na navedeno addresso v Londonu. Pri tem pa niso navajali vedno jedne in tiste adrese, menda, da bi policija ne prišla jim tako lahko na sled.

Če je odpisal dotičnik v London in zahteval po naročilu „blaga“, so ga goljufi že imeli v krempljih. Dobil je povabilo, da naj pride v Rotterdam, London ali pa kako nemško mesto, kjer se mu bode ponarejen denar izročil. Reklo se mu je, da naj prinese več tisoč goldinarjev seboj. Da ga še bolj osleparijo, so mu poslali vzorec ponarejenih bankovcev. Vzorec je bil samo na jedni strani na svilen papir odtisnjen bankovec, ali pa tudi popolnoma izdelan. Ti vzorci so kazali, da znajo v Londonu zares izvrstno ponarejati bankovce. Ti bankovci, ki so se poslali za vzorec, so bili pristni, kajti sleparji bankovcev ponarejali niso.

Če je ponudnik bil voljen priti v London ali kam drugam, se mu je naročilo, da naj brzojavno naznani čas svojega prihoda. Sleparji ga pa niso pustili, da bi prišel v London. Vsprejeli so ga že na potu in izpeljali v kak hotel. Ljudje, ki so ga pričakovali, imeli so pred vsem nalogo se prepričati, če ima denar pri sebi in če ni morda obvestil policije.

Če se je pokazalo, da je vse v redu, je začel svoje delovanje glavar teh goljufov. Speljali so dotičnika v kako beznico ali pa na prosto polje. Tje je prišel Šapira, vzel zavitek z pravimi bankovci od tujca in mu izročil večji zavitek s ponarejenimi bankovci. Če je ogoljufanec zavitek še le doma odprl, videl je, da so zgoraj in spodaj zares

pravi avstrijski ali pa ruski petaki, ali druga vsebina so pa bili zreski papirja v velikosti bankovcev.

Če je pa dotičnik bil previden in se ni dal preslepiti, so se poslužili druge zvijače. Ko so se pogajali, prišla sta dva moža, ki sta se izdala za policijsta. Prijela sta najprej Šapira, in ko je ta vse priznal, sta pobrala pravi in ponarejeni denar in odpeljala Šapira in tisto osebo, ki je tujca k Šapiri pripeljala. Tujca sta pustila, da je ubežal.

Če to ni bilo mogoče, izvabili so žrtvo v Rotterdam, in so prišli Šapira in tovariši in ter odpeljali kupca na mejo. Tukaj si je dal dati Šapira kupnino, ali jeden njegovih tovarišev je pa tujcu vtaknil v žep zavitek, v katerem so imeli biti ponarejeni bankovci, katerega naj pa zaradi varnosti pogleda še le, ko pride čez mejo. V zavitku so pa bili le zreski papirja.

Poprej je pa Šapira naznanil carinskemu organom, da jim v roke pripelje tihotapca. Pri carinskem uradu je privedši jednega svojih tovarišev označil kot dotičnika. Moža so mejni stražniki strogo preiskali ali ko niso našli ničesa carini podvrženega so ga seveda izpustili.

Tujec, ki je to opazoval, je mislil, da so kaj izvedeli o ponarejenju denarja in so zato Šapira in njegovega tovariša prijeli, ter je ubežal, predno je bilo carinsko preiskovanje končano, da bi tudi njega ne prijeli in ne odpeljali v zapor.

V vseh teh slučajih se je goljufanec bal ovaditi, da bi tudi sam ne prišel sodišču v roke. Tako je bilo mogoče, da so goljufi tako dolgo sleparili, ne da bi se bilo izvedelo.

Nazadnje je policija le nekaj zavohala. Dunajska policija je izvedela, da je jeden teh sleparjev odšel v Berolin in je to naznanila berlinski policiji. Dotičnik se je v Berlinu v nekem hotelu nastanil kot Roman Herz, strojni inženjer iz Londona. Policija ga je prijela in pokazalo se je, da je delavec Jožef Adolf Hertz, član družbe goljufov. Policija je pa znala to stvar tako tajno obdržati, da Hertzovi tovariši niso zvedeli, da je on prišel v roke pravice. Od Herzta so izvedeli, da se ima baš izvršiti neka goljufiga v Rotterdamu. Stvar se je naznanila policiji v Rotterdamu, ki je zaprt, ko so ravno hoteli nekega tujca oslepariti, pet teh sleparjev, štiri Galičane in jednega Rumuna.

Dunajska policija se je bila v tej stvari že obrnila do policije v Londonu, ki pa ni hotela pomagati, da bi goljufe zaprli, ker ni poškodovan noben Anglež. Zato se je moralo gledati, da jih drugod primejo.

— **Samomor.** V Dunajskem Novem mestu se je umoril neki Karol Zelenko, ki je imel znanje z neko mlado revno deklico, ki bi imela kmalu mati postati. Zadnji čas se pa seznanil z neko bogato deklico, katero bi bil rad vzel. Ker mu je prva ljubezen delala ovire, se je pa ustelil.

— **Ostanke ladije „Machichaco“** pred Santandrom, katera je že napravila toliko nesreče, so te dni popolnoma razstrelili. Dinamit se ni razletel in sploh ni bilo nobene nove nesreče. Skoro vse prebivalstvo je bilo bežalo iz mesta v gore, ko so ostanke ladije razstreljevali. Sedaj so se pa ljudje pomirili in povrnili so se na svoje domove.

— **Roparja**, ki je umoril čuroškega trgovca Leva Farckyja zaprli so v Belemgradu. Ime mu je Mita Gavrilovič. Pred kratkim so ga izpustili iz ječe, kjer je bilo dve leti, ker je bil neko gospodarsko poslopje zažgal svojemu bratu. Pri roparju našli Farckyjevo zlato uro, žepni nož, revolver ključ, s katerim je odprl blagajnico in 270 gld, denarja. Preiskovalni sodnik novosadskega sodišča Dadany, je sam odpotoval v Belgrad, da osebno zaslišava Gavriloviča. Vse je priznal in izpovedal, da sta pri ropanji mu pomagala Srba Nikolaj Kovačev in Savo Česarov, katera so tudi že zaprli.

— **Velikega vojvoda prijeli**. Veliki vojvoda badenski je hotel v Rimu v Kvirinal skozi velika vrata, ki so za tujce prepovedana. Vojak mu je dajal znamenja, da naj se vrne, a ko ni hotel, ga je prijel. Še le, ko je prišel neki častnik, ki velikega vojvodo poznal, ga je vojak izpustil. Vojak ne bode kaznovan, ker je ravnal po danih inštrukcijah.

— **Delavski nemiri v Ameriki**. V premogovnikih v Pensilvaniji bili so veliki nemiri. Štrajkujoči delavci so napadli druge, jednega inženerja ubili. Policija je morala streljati. Ubitih je bilo 10 delavcev, mej njimi 8 Ogrov, več pa ranjenih. Vodje delavcev so zaprli.

— **Zaljubljeno pismo v zemlji**. Da pridejo zaljubljena pisma večkrat napačnim osebam v roke, ni nič čudnega, ali da tako pismo pride v zemljo, je pač kaj posebnega, v Düsseldorfu je nedavno neka uradniška hči našla v zemlji pismo neke deklice svojemu ljubčku, pekovksemu pomočniku.

— **Sicilijanski roparji**. Te dni so karabinjeri skoro popolnoma uničili družbo znanega roparskega glavarja Maurina. Glavarja in več tovarišev so ubili. Šest so jih vjeli. Pri roparskem glavarju so našli zapisnik ljudij, ki so bili z njimi v zvezi in jim pomagali, jim dajali skrivališča. Mej temi je več premožnih ljudij. Dva grajščaka plemenitega rodu so že zaprli, ker sta s tem roparjem imela zveze.

— **Bombe**. Dne 5. t. m. našli so v Madridu na sprehajališču Santa Maria Cabezo sedemnajst kilogramov težko bombo brez užigala. Preiskava se je začela. V Genui razletela se je dne 5. t. m. pred vredništvom vladnega liste Secola XIX. s strelno pavolo in dolgimi žebli napolnjena bomba. Razpok je bil tako silen, da so se zidovi široko razpokali. Misli se, da je to anarhistično maščevanje, ker list energično piše proti njim.

— **Dinamit na polji**. V Velikem Jenču na Češkem našli so grajščinski delavci na polji tri ploščinaste pušice, ktere so vzeli seboj. Doma so jedno odpirali, ali se jim je razletela in jednega hudo poškodovala. V pušicah je bil namreč dinamit.

— **Oropali** so pekovske prodajalnice v Cordobi na Španjskem delavci, ki nimajo dela. Guverner je z žandarmerijo napravil red.

— **Nihilistična zarota**. V Peterburgu zaprli so 18 dijakov vojaške zdravniške akademije, ker so snovali neko nihilistično zaroto. Tudi v Odesi in Varšavi zaprli so več dijakov in drugih oseb in je bilo tudi več hišnih preiskav.

— **Bomba v cerkvi**. V Forliju je mej božjo službo se razletela bomba v nekem cerkvenem hodniku. Ljudje so drli prestrašeni iz cerkve. Več jih je lahko poškodovanih.

— **Ruskega poneverjevalca so zaprli**. Leta 1887. je uradnik varšavske državne banke Ladislav Kersch iz Sandomira poneveril 80.000 rubljev. Dosedaj ga je policija zastonj iskala. Dne 25. m. m. so na Dunaji prijeli Stanislava Prazinovskega, ker se je izvedelo, da je pod imenom Gregor Chotkowski več ljudij osleparil. Pri preiskavi se je pokazalo, da ni niti Prazinovski, niti Chotkowski temuč gori omenjeni Hersch in vsled tega ga izroče ruskim oblastvom.

— **Bomba na ženitnini**. V vasi Doral na Francoskem je bila ženitnina hčere bivšega notarja. Mej zabavanjem svatov je nekdo položil bombo na okno, ki se je razletela z velikim pokom. Škode pa ni nobene napravila.

— **Štrajk policistov**. V Jászberényji na Ogerskem, ki ima 24.000 prebivalcev, so vsi policisti napravili štrajk, ker jim nečejo povišati plače. Policijski so dobivali le po 8 gld. 50 kr. na mesec, torej 27 kr. na dan, ker je pač premalo za varuhe javnega reda. Deputacija je bila pri županu in prosila povišanje plače, katerega pa župan ni obljubil. Vsled tega so policijski napravili štrajk v veliko veselje tistih ljudij, ki radi žive na stroške drugih ljudij.

— **Pobožen tat**. Te dni so zaprli v Sv. Hipolitu nekega Leopolda Mayerja, ki je že šestnajst let kradel okrog. Prejšnje čase je bil cerkovnik, pozneje je pa kupčeval z živino, sadjem, slamo in vinom. Povsod so ga radi videli, ker je mož bil znan tudi po svoji pobožnosti in poštenosti. Sedaj se je pa pokazalo, da je kupčeval le zaradi tega, da si je kaj ogledal, po tem je pa po noči pripeljal več tovarišev, ki so s tatinskimi ključi odprli in odnesli, kar je bilo mogoče. Zaprli so tudi že več tovarišev njegovih.

— **Loterijski slepar**. Mnogim se je že čudno zdelo da je mestni pisar v Freiburgu v Švici nakrat obogatil. Kupil je vilo, konje in se vozil okrog, za službo se je malo brigal. Zaradi njegovega bogastva se ga pa niso upali dejati iz službe. Te dni se je pa izvedelo, od kod izvira njegovo bogastvo. To mesto ima neko loterijsko posojilo. Žrebanje se tako vrši, da se vselej serije najprej izžrebajo, potem pa jeden mesec pozneje številke. Vselej, kadar so bile izžrebane serije, je kupil hitro več srečk teh serij. Pri žrebanji številke je bil vselej zraven in je narekoval navzočemu notarju vzdignene številke. Narekoval je pa k vsaki seriji iz spomina vselej tisto številko, katero je on imel, ne pa tisto, ki je bila zares vzdignena. Tako je vselej veliko dobil. Banki, pri kateri je srečke kupoval, se je čudno zdelo, da vselej njegove srečke zadenejo in je na to opozorila mestno oblastvo v Freiburgu. Pisar se je odtegnil pravice s tem, da jo je pobegnil.

— **Hotel pogorel**. V Carigradu pogorel je velik hotel d' Angletere. Če tudi je gorelo po noči, vendar ni noben človek zgorel.

— **Bančni ravnatelj — ponarejalec menic**. Ravnatelj ljudske banke v Mantui je mnogo premoženja zgubil pri borznih spekulacijah in vsled tega ponaredil menic za 100.000 lir. Te dni so ga zaprli.

— **Bomba pred notarjevo hišo**. Dne 8. t. m. je pri notarju v Herchieru razletela se bomba in napravila mnogo škode. Misli se, da je to akt maščevanja.

— **Tat perila**. Pred dunajskim porotnim sodiščem obsodili so te dni nekega Adalberta Lilichingerja, v petletno ječo zaradi tatvine. Obsojenec je krošnjarij s papirjem. To je pa bil le izgovor. V resnici je pa le kradel posteljno perilo po hišah. Kupčija mu je bila le sredstvo, da se je ložje v kako hišo splazil. Zatožen je bil, da je v nič manj kakor v petin-tridesetih krajih perilo pokradel.

— **Eksplोजija v Zagrebu**. Pri prekladanji prateža na državnem kolodvoru iz vagona v vagon, se je razletel neki kovčeg in sta se dvema delavcema uneli obleki ter sta močno opečena. V kovčegu so bili patroni, ki so se užgali menda vsled drgnjenja. Kakor se je pokazalo, je kovčeg lastnina drvarja Andreja Sepića iz Voloske, ki je potoval v Bosno na delo. Pri sebi je imel tudi dva tovariša, v katerih kovčkih so tudi našli patrone. Zaprli so jih. Izgovarjajo se, da so patrone vzeli zaradi varnosti seboj.

— **Nesreča v Rudniku**. Pri Dobravi na Ruskem Poljskem so se v premogovniku vžgali plini mej groznim pokom. Več delavcev je smrtno poškodovanih.

— **Trikinasto meso**. V Algieru je umrla za strašnimi bolečinami rodbina sedmih oseb, ki je jedla trikinasto svinjino.

— **Anarhista Meuniersa**, katerega dolžé, da je lani vrgel bombo v kavarni Veryju v Parizu, so v Londonu zaprli. Pri njem so našli več papirjev, iz katerih so izvedeli za njegove tovariše.

— **Strašen razpok.** V Oilu Cityju v Pennylvaniji je v hiši nekega delavca bil strašansko razpok. Delavec in njegova žena ter štirje otroci so mrtvi. Hiša je močno poškodovana, sodi se, da se je slučajno užgal nitroglicerín, katerega je bilo mnogo v hiši.

— **Samomor bančnega ravnatelja.** Od dne 26 februarija pogrešali so ravnatelja moravske eskompne banke Edvarda Fleischa. Minuli teden so ga izlekli iz vode pri Kuspici. Povod samomoru je bila baje bolezen in pa domači razpori.

Št. 3631.

Razglas

o oddaji bikov plemenjakov belanske (cikaste) pasme.

Deželni odbor kranjski odda konec meseca aprila t. l. nekaj bikov plemenjakov belanske (cikaste) pasme in sicer v prvi vrsti občinam in le če bi se teh ne oglašilo zadostno število tudi zasebnim živinorejcem.

Prošnje za biko pošljejo naj se do 22. aprila t. l. deželnemu odboru kranjskemu v Ljubljani.

Pogoji, pod katerimi se biki oddajo so:

1.) Bik se mora pravočasno prevzeti v Ljubljani pri „Bavarskem dvoru“.

2.) Pri prevzetju bika mora se zanj plačati polovica nakupnih stroškov.

3.) Prejemnik bika se ima zavezati, da ga bo imel dve leti za pleme in da povrne po 5 gld. za vsak mesec, če bi ga iz kakega koli vzroka, vedno pa z dovoljenjem deželnega odbora pred pretekom dveh let prodal. Nasprotno pa bo deželni odbor dovolil nagrado 20 gld., če se bo bik rabil najmanj 4 mesece čez 2 leti za pleme, za vsak nadaljni mesec pa po 5 gld.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani dne 7. aprila 1894.

Wilhelmov

antiartristični in antireumatični

KRIČISTILNI ČAJ

od

Franc Wilhelm-a

lekarja

v Neunkirchen-u na Spod. Avstriji,

dobiva se v vseh lekarnah,

v Ljubljani: pri U. pl. Trnkoczy, Wilh. Mayr in Peter Lassnik,

v zavojih po 1 gld. av. velj. (18)

Loterijske srečke.

V Brnu dne 11. aprila t. l.: 26, 57, 30, 3, 86,

Na Dunaji dne 7. aprila t. l.: 60, 6, 59, 84, 79.

V Gradci dne 7. aprila t. l.: 72, 58, 22, 33, 40.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 28. marc. 1894. Pšenica gld. 8.40 kr. rž gld. 6.40 kr., ječmen gld. 6.40 kr., oves gld. 7.30 kr., ajda gld. 8.40 kr., proso gld. 5.40 kr., turšica gld. 5.40 kr., leča gld. 14.— kr., grah gld. 14.— kr., fižol gld. 9.— kr. (Vse cene veljajo za 100 kgr.)

„Ne kupuj pri branjevcu, temveč pri trgovcu“
pravi star predgovor.

To se lahko uporablja na moje podjetje, kajti tako velika trgovina, kot je moja, ima vsled kupovanje velikih množin blaga za gotov denar in drugih prednosti nizke stroške, kateri so naposled le kupovalcu v korist.

Mični vzorci zasebnim kupovalcem zastonj in franko.
Bogate **vzorčne knjige**, kakoršnih še nikdar ni bilo, za krojače nefrankovano.

Blago za obleke. (10)

Peruvien in dosking za visoko duhovščino, predpisano blago za uniforme c. kr. uradnikov, za veterance, požarne brambe, telovadce, livreje, sukno za bilard in igralne mize, prevlake za vozove, loden tudi nepremočljiv za lovske suknje, perilno blago, potni pledi od 4 do 14 gld. itd.

Ceno, pošteno, trdno, čisto volneno sukno ne cene cunje, da se jedva splača krojac, priporoča

Janez Stikarofski,

Brno (avstrijski Manchester)

največja zaloga sukna v vrednosti $\frac{1}{2}$ milijona goldinarjev.

Pošilja se le proti povzetju!

Dopisuje se v nemščini, češčini, madjarščini, poljščini, italijanščini, francoščini in angleščini.

Marijanceljske
kapljice za želodec.

izgotovljene v lekarni k „angelu varhu“

C. BRADY-a v Kromerizu (Moravsko)

so staro, zanesljivo in znano zdravilo ter so budilno in krepilno sredstvo za želodec in prebavilna dela. (18)

Samo prave so z zraven stoječo varstveno znamko in podpisom. Cena: 1 steklenice 40 kr. dvojne steklenice 70 kr.

Vsebina je naznanjena.

Marijanceljske kapljice za želodec prodajajo se prave: v Ljubljani: lek. Piccoli in lek. Svoboda; v Postojni: lek. Fr. Becarich; v Škofji Loki: lek. Karl Fabiani; v Radovljici: lek. Alex. Roblek; v Novem mestu: lek. Dom Rizzoli in lek. Bergmann; v Kamniku: lek. J. Močnik; v Črnomlju: lek. J. Blažek.